

Przygotowanie do operacji

Dzieci

Bildepermen er et samarbeidsprosjekt mellom
Institutt for sykepleie og helsefremmende arbeid, Høgskolen i Oslo og Akershus og
Kirurgisk avdeling for barn, Oslo universitetssykehus

Fotograf Øystein H. Horgmo, Universitetet i Oslo

Kiedy dziecko ma być operowane, zarówno samo dziecko jak i jego rodzice są zazwyczaj zaniepokojeni. Można zmniejszyć trochę ten niepokój poprzez spokojną rozmowę o tym, co ma się odbyć i obejrzenie stosownej informacji w obrazkach. Dlatego opracowaliśmy specjalne, dostosowane do wieku pacjenta broszurki informacyjne, które mają za zadanie przygotować dziecko do operacji poprzez stworzenie atmosfery bezpieczeństwa i przewidywalności.

Broszurkę powinno się czytać razem z dzieckiem. Jest ona uzupełnieniem informacji udzielanej przez szpital ustnie. Sposób, w jaki korzystamy z broszurki powinien być dopasowany do potrzeb konkretnego dziecka. Najlepiej będzie, jeśli przygotowanie odbędzie się tuż przed zabiegiem, w możliwie najspokojniejszych okolicznościach.

W szpitalu, przed operacją pielęgniarka lub pielęgniarz przejrzy broszurę razem z Wami. Dlatego warto wcześniej zanotować ewentualne pytania. Informacje zawarte w broszurze są dostosowane do grupy wiekowej pacjenta i oparte na najnowszej dostępnej wiedzy o właściwym przygotowaniu do operacji.

Halvor będzie operowany. Przyjechał do szpitala razem z mamą i swoją zabawką, która nazywa się Kuraffen.

Tutaj Halvor wita się z pielęgniarką, która oprowadzi ich po oddziale.

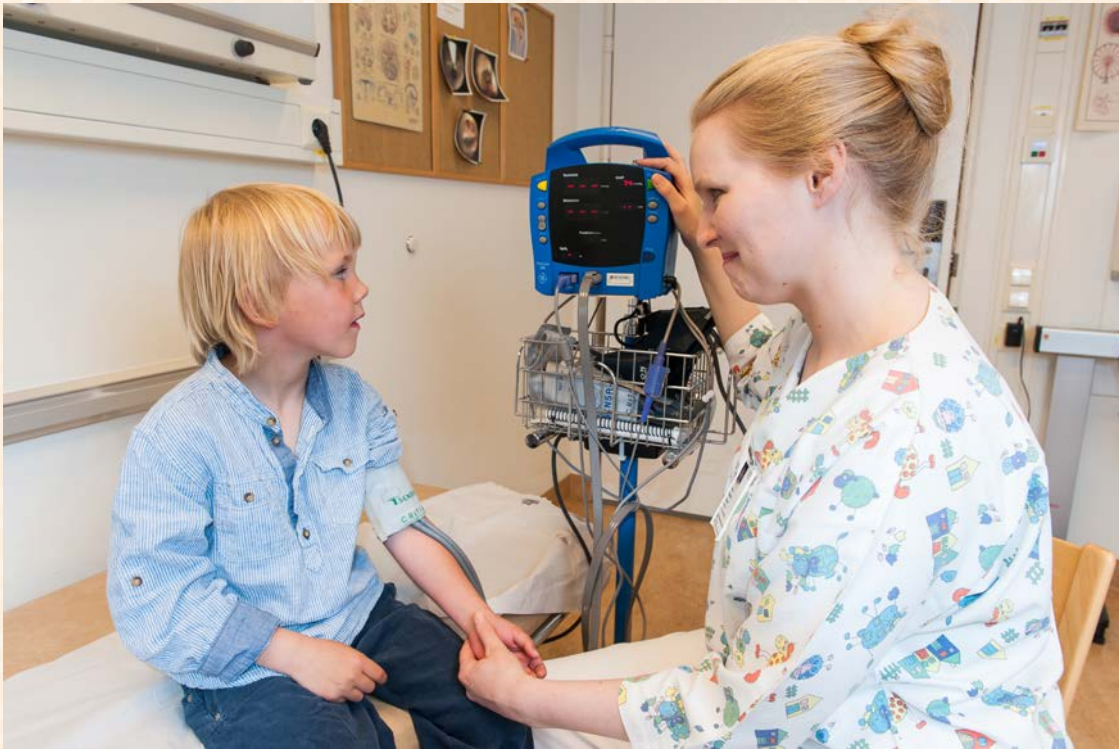
Podczas czekania Halvor zapoznaje się z zabawkami w pokoju zabaw.

Pielęgniarka opowiada chłopcu, co wydarzy się w szpitalu. Rozmawiają o tym, dlaczego Halvor musi być operowany, i jak długo będzie w szpitalu. Halvor może zapytać o wszystko, co go ciekawi.

Pielęgniarka pokazuje dziecku linijkę z namalowanymi buziami. Potem prosi o wskazanie buzi, która najlepiej pasuje do tego, jak Halvor czuje się w tej chwili. Taką samą linijkę zobaczy po operacji i będzie mógł w ten sam sposób poinformować o swoim samopoczuciu.

Pielęgniarka mierzy ciśnienie krwi w ręce, żeby dowiedzieć się, jak szybko bije serce chłopca. Halvor może wybrać, w której ręce ciśnienie będzie mierzone.

Pielęgniarka zakłada mu specjalną opaskę na rękę. Opaska może trochę uwierać.

Przed operacją Halvor musi się zważyć.

Pielęgniarka mierzy jego wzrost.

Halvor spotyka się z kilkoma lekarzami. Jeden z lekarzy opowiada o operacji i osłuchuje serce oraz płuca Halvora za pomocą stetoskopu.

Inny lekarz sletets opowiada o lekarstwie, które Halvor dostanie tuż przed operacją. To lekarstwo nazywa się narkoza. Lekarze zadają dużo pytań, a Halvor i mama na nie odpowiadają. Halvor i mama też mogą zadawać pytania, jeśli chcą dowiedzieć się czegoś dokładniej.

CO TO JEST NARKOZA?

Narkoza jest formą znieczulenia. Otrzymuje się lek usypiający i znieczulający dożylnie, poprzez venflon albo lek lub gaz usypiający za pomocą maski założonej na twarz. Leki te powodują, że pacjent natychmiast zasypia i nie czuje żadnego bólu podczas operacji.

(NHI.no - 19.06.13)

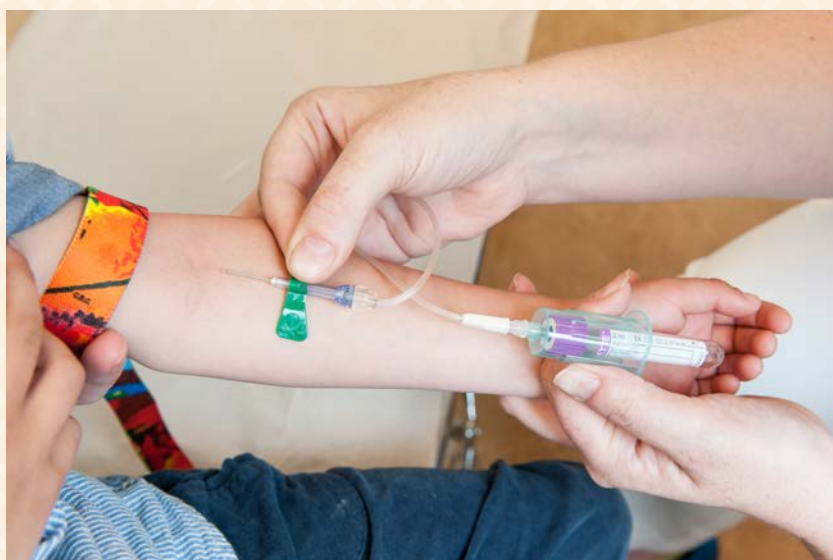

Halvor dostaje Księgę Szpitala. Może w niej narysować albo napisać coś o tym, co dzieje się w szpitalu.

Tutaj Halvor ma pobieraną próbkę krwi. Pielęgniarka przyłożyła mu najpierw plaster ze specjalnym kremem. Trzeba trochę poczekać. Krem działa w ten sposób, że nie czuje się za bardzo pobierania krwi.

Po pobraniu Halvor dostaje nagrodę.

Halvor dostaje pudełko z narzędziami medycznymi i lalkę. Może się bawić, że jest lekarzem.

Po kolacji Halvor kładzie się do łóżka. Teraz już nie będzie jadł ani pił aż do operacji. Wszyscy pacjenci, którzy mają operację muszą być na czczo.

Halvor jest wykąpany i ma czystą pościel.

Mama będzie mogła spać w tym samym pokoju.

Następnego dnia Halvor budzi się wcześniej. Jest trochę przejęty.

Pielęgniarka mierzy mu temperaturę.

Teraz Halvor dostaje lekarstwo, żeby
nic go nie bolało, kiedy się obudzi po
operacji.

Czasami dzieci mogą wybrać, czy chcą
dostać lekarstwo w płynie, jako tabletkę,
jako czopek czy do nosa.

Teraz Halvor dostaje plaster ze specjalnym kremem na dłón. Krem sprawi, że nie poczuje za bardzo kiedy pielęgniarka włoży małą, plastikową rurkę w jedną z żyłek.

Dostaje też opaskę na rękę, gdzie jest napisane jak się nazywa i kiedy się urodził.

Halvor ma małą, plastikową rurkę wczepioną w żyłkę na rękę. W tę rurkę dostanie lekarstwo na sen.

Pielęgniarka i mama odprowadzają Halvora na salę operacyjną. Mama musiała przebrać się w szpitalne ubrania.

Halvor i jego mama spotykają lekarzy i pielęgniarzy, którzy będą przy operacji. Wszyscy pracujący na oddziale operacyjnym mają zielone ubrania.

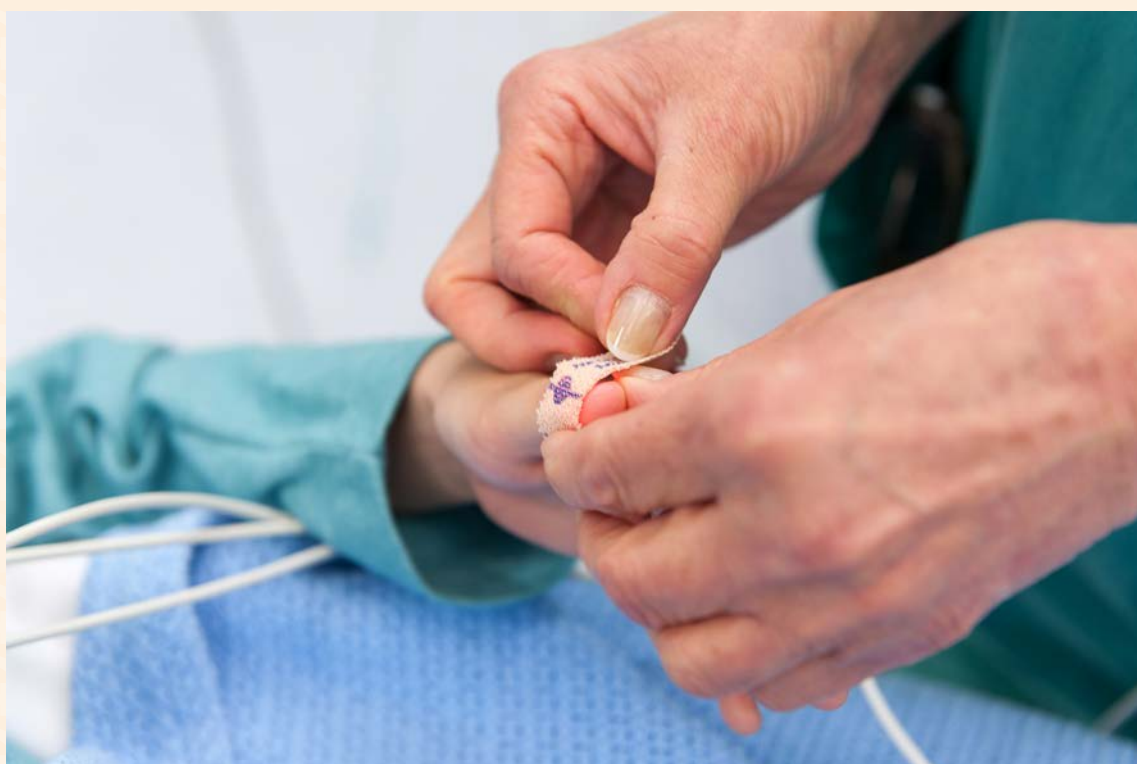
Halvor dostaje myszkę "Rasmus".

Rasmus jest maskotką szpitalną.

W sali operacyjnej jest dużo ciekawego sprzętu. Halvor rozgląda się ciekawie. Widzi wielką lampę pod sufitem. Na palcu ma pulsomierz. Na piersi ma przyłączone kolorowe plasty z kabelkami. Kabelki są połączone z monitorem, który pokazuje jak Halvor oddycha i jak bije jego serce.

Halvor dostaje środek nasenny. Wstrzykuje się go do rurki na ręce. Pielęgniarka anestezyjna prosi go, żeby pomyślał o czymś przyjemnym.

Niektóre dzieci są proszone o wdychanie środka nasennego przez maskę. To może trochę dziwnie pachnieć. Mama jest przy dziecku, dopóki ono nie zaśnie. Jak on szybko zasnął - myśli mama Halvora.

Halvor śpi głęboko podczas operacji. Zupełnie nic nie czuje. Wszyscy się nim opiekują.

Halvor jest już po operacji, leży w łóżku na sali pooperacyjnej. Mama siedzi obok niego.

Halvor ma tuż przy twarzy kubek z powietrzem. Pulsomierz na palcu sprawdza, czy chłopiec dobrze oddycha i jak bije jego serce.

Na tej sali jest więcej dzieci po operacji, są też ich rodzice. Jest tu dużo urządzeń, niektóre z nich wydają dziwne dźwięki.

Pielęgniarka chce wiedzieć, czy Halvora coś boli. Pokazuje mu linijkę z buziami.

Halvor wskazuje buzię, która najbardziej pasuje do tego, jak on się teraz czuje. Jeśli go coś boli, albo jest mu niedobrze, dostanie lekarstwo.

Halvor dostaje dyplom i lody. Kiedy Halvor i mama porozmawiają już z lekarzem, może wrócić do domu albo na swój oddział w szpitalu. Mama, Kuraffen i Rasmus jadą z nim.

Po operacji trzeba dużo pić, to bardzo ważne.

Halvor dostał kartkę z narysowanymi pustymi szklankami. Za każdym razem, kiedy wypije szklankę napoju, może pokolorować jedną szklankę na rysunku. Bardzo mu się to podoba.

Pielęgniarka często sprawdza, jak Halvor się czuje.

Wreszcie Halvor i mama są gotowi, żeby pojechać do domu.

